

O nezvedených kúzlatech

Koza praví kúzlátům:
„Budu dlouho mimo dům,
buďte hodná, neperte se,
vlk to všechno slyší v lese!“

Máma z vrátek ještě není,
už se perou o lupení:
„Mé je, mé, mé je, mé!“
„Né—e né, né—e né!“

Vtom na dveře buchy, buchy:
„Otevřete, neposluchy!“

Černý kozlík nejdřív zmlk:
„Děti, jde sem na nás vlk!“

Na dveře zas buchy, buchy:

„Otevřete, neposluchy,
já jsem vaše maminka.“

„Máma klepe zlehýnka.“

„Jak? Pojd' mi to ukázat!“

„Takhle, sotva je to znát:
klepy klep, klepy klep.“

Vlk to zkouší — buchy klep,
vlk to plete — klepy buch.

„Nevidíme tě, když ťukáš,
aspoň v okně se nám ukaž,
máš-li rohy, bílou bradu!“

„Mám jen břicho plné hladu.“

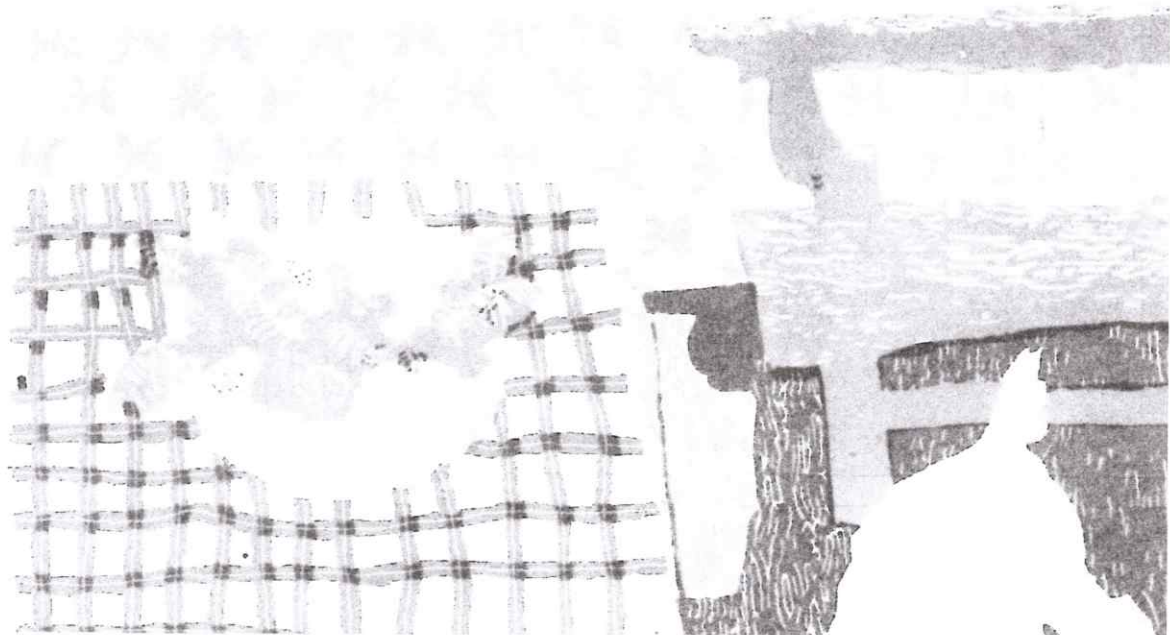
„Maminka nám nosí domů
sladké mléčko ve vemínku.“

Ty jsi vlk a lhář jsi k tomu,
vydáváš se za maminku.
Jdi si tam, ty starý lhář,
kde se vlkům dobře daří!“

Zavrčel vlk, bouchl vrátky,
stáhl ocas, běží zpátky.

Slyšte, ještě z vrátek není,
už se perou o lupení:

„Mé je, mé, mé je, mé!“
„Né—e né, né—e né!“

Já bych rád kozy pás

Já bych rád kozy pás,
ale to mě mrzí,
že každá kozička
vzhůru ocas drží.

Když jsem šel okolo
trní zeleného,
vyskočila na mě
koza z trní.
Koza vyskočila
a mě poděsila,
že jsem byl od toho
celý bledý.

Mámo, táto, pojdte sem,
koza mele ocasem!
Máma, táta běželi,
kozy ještě ležely.

Hopsa, hopsa, hopsasa,
koza nemá ocasa,
jen takový drobínek,
zakrývá s ním komínek.

Koza bílá
hrušky sbírá,
strakatá je třese
a černá je nese
do Kolína.

ŘIKATE SI A POSKAKUJTE
JAKO KUZLATTA 😊

